

הלכות נטילת ידיים שחרית - ז

נטילת ידיים להניעור בלילה

בית יוסף סי' ד ד"ה ומשמע

האי טעמא נמי לא שייך אלא כשישן בלילה ... ואם היה נעור כל הלילה הרי לא הפקיד פקדונו ביד הקדוש ברוך הוא, ואם כן אינו נעשה כבריה חדשה באותו שחר. ומיהו אם ישן שינת עראי נראה דשייך ביה מפקיד פקדון ביד הקדוש ברוך הוא ומחזירה לו חדשה. ואפשר שאפילו היה נעור כל הלילה צריך ליטול ידיו שחרית לפי טעם זה, דכיון שתקנו ליטול ידיו שחרית, לא פלוג רבנן.

ב"ח סי' ד

ולי נראה דצריך ליטול ולברך.

מ"א סי' ד ס"ק יב

וב"ח כתב דיברך משום דלא פלוג רבנן.

שוע"ר סי' ד מהדורא קמא

א שכל אדם כשהקב"ה מחזיר לו נשמתו נעשה כבריה חדשה, כמ"ש חדשים לבקרים כו', שהאדם מפקיד נשמתו עייפה והקב"ה מחזיר לו חדשה ורגועה, כדי לעבוד להשי"ת בכל יכולתו ולשרתו כל היום, כי זה כל האדם. לפיכך צריכים אנחנו להתקדש בקדושתו וליטול ידיו מן הכלי כדי לעבוד עבודתו ולשרתו, כמו כהן שהיה מקדש ידיו מן הכיור בכל יום קודם עבודתו.

ד אמרו חכמים כל הישן בלילה ששים נשימות [כיון] שנסתלקה ממנו נשמתו באה רוח הטומאה ושורה על גופו.

יג אם היה ניעור כל הלילה, צריך ליטול ידיו מיד כשיאור היום, אע"פ שבכל הלילה לא הסיח דעתו משמירת ידיו, כגון שהניחן בבתי ידים, אעפ"כ צריך ליטול ידיו מן הכלי בלא ברכה כשיאור היום, מפני שאפשר דכשתקנו חכמים נטילת ידיים בכל שחר מטעם שנתבאר בסעיף א', לא רצו לחלק בין ישן דנעשה בריה חדשה ללא ישן כלל.

יד המשכים קודם עמוד השחר ונטל ידיו, טוב שיחזור ויערה על ידיו ג' פעמים כדינם כשיאור היום, מפני שאפשר שלילה היא גורמת שישרה רוח רעה על הידים, אפילו בלא שינה.

שוע"ר סי' ו

א אף על פי שמדינא דגמרא אין צריך לברך ברכת אשר יצר אלא כשעשה צרכיו, מכל מקום נהגו העולם לברך בכל שחרית, תיכף אחר ברכת על נטילת ידיים, ברכת אשר יצר, לפי שבכל יום נעשה האדם בריה חדשה, לכן שייך לברך בכל יום ויום אשר יצר את האדם בחכמה.

ז מיד שניעור משנתו צריך לברך אלהי נשמה, מדינא דגמרא.

שוע"ר סי' מז

ב כשיעור משנתו, יאמר אלהי נשמה.

פסקי הסדור, סדר הנטילה

אם ניעור כל הלילה, או שהיה ישן פחות פחות מס' נשימות, לא שרתה עליו רוח הטומאה כלל, ואינו צריך ליטול ידיו ג' פעמים, כי אם פעם אחת לתפלה, ולא יברך על נטילת ידיים.

אבל אם ישן יותר מששים נשימות, אפילו ישן שינת עראי, צריך ליטול ידיו ג' פעמים. ומכל מקום ימשמש במקומות המכוסים שבגופו קודם הנטילה, כדי שיברך על נטילת ידיים לדברי הכל.

אגרות קודש ח"ג אגרת תט

איך נוהגין כשניעור כל הלילה באמירת ברכות על נטילת ידיים ואלקי נשמה – הוראה לרבים שאין אומרים וכמ"ש בסדור אדה"ז. ומובן שאפשר לשמוע ממי שישן (הוראה בחשאי – לאומרם. כן שמעתי מכ"ק מו"ח אד"ש).

קצות השלחן סי' ה ס"ב

ואם היה ניעור כל הלילה לא יברך אשר יצר, אלא אם כן עשה צרכיו [אבל אם ישן ששים נשימות יכול לברך אשר יצר בקומו משנתו, ובלבד שיהי' מחצי לילה ואילך].

בדי השלחן ס"ה ס"ק ב

פשוט דלא שייך באשר יצר לברך על מנהגו של עולם, דהא מדינא דגמרא אין אשר יצר מברכות השחר כלל, ומה שנהגו העולם לברך אשר יצר בקומו משנתו, חידוש הוא, והבא דלא להוסיף עליה.

ביום ב' הבע"ל, ט' תמוז, בין מנחה לערבית, תתחיל בעזרהי"ת סדרת שיעורים
בהלכות **ציצית**, הכוללת את הנושאים:

- (א) **הקורא קריאת שמע בלא ציצית.**
- (ב) **אופני העטיפה בציצית.**
- (ג) **ב' ציצית לפניו וב' לאחריו.**
- (ד) **הפושט ודעתו לחזור וללבוש.**
- (ה) **ל"ב חוטי ציצית שזורים.**
- (ו) **קשרים וחוליות.**
- (ז) **ג' על ג' וקשר גודל.**
- (ח) **י"ב גודלין לציצית.**
- (ט) **ציצית בשבת.**
- (י) **ברכה על טלית שאולה.**
- (יא) **נקרע תוך ג' וחוץ לג'.**
- (יב) **אמה על אמה או על ב' אמה.**
- (יג) **כסות לילה וסדינים.**
- (יד) **תשמישי מצוה.**
- (טו) **שהחיינו על הציצית.**